

Bartosz Rakoczy

Profesor Doktor Habilitowany z zakresu prawa ochrony środowiska

Kierownik Katedry Prawa Ochrony Środowiska i Publicznego Prawa Gospodarczego

UMK w Toruniu

Radca Prawny

Opinia prawna

Dyrektor Krajeńskiego Parku Krajobrazowego poprosił o opinię prawną, która miałaby dotyczyć dopuszczalności używania pojazdów w celu organizacji wyścigów na obszarze parku krajobrazowego.

Kwestia dopuszczalności organizowania rajdów nie jest obojętna z punktu widzenia parku krajobrazowego. Ustawodawca formułuje zakaz organizowania takich rajdów w art. 17 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz.U.2024.1478 t.j. z dnia 2024.10.04). Przepis ten umożliwia Sejmikowi Województwa wprowadzenie zakazu organizowania rajdów. Formułując ten zakaz ustawodawca rozróżnił dwie kategorie rajdów – rajdy motorowe i rajdy samochodowe. Samochód nie jest kategorią prawną w tym kontekście, że ustawodawca nie definiuje pojęcia samochód. Definiuje zaś pojęcie pojazd. Jak wynika z art. 2 pkt 33 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym (Dz.U.2024.1251 t.j. z dnia 2024.08.19) pojazdem samochodowym jest pojazd silnikowy, którego konstrukcja umożliwia jazdę z prędkością przekraczającą 25 km/h. Z tej definicji ustawodawca wyłącza jedynie ciągnik rolniczy, ale to tylko z tego względu, że pojęcie to definiuje w innym miejscu ustawy. Każdy zatem pojazd silnikowy, którego konstrukcja umożliwia jazdę z prędkością przekraczającą 25 km/h jest pojazdem samochodowym. Bez wątpienia zatem ustawodawcy w ustawie o ochronie przyrody chodzi o zakaz organizowania rajdów samochodowych, a więc rajdów, w których będą używane pojazdy samochodowe. Pojazdy określone jak „wrack race” bez wątpienia spełniają przesłanki pojazdu samochodowego, mają one bowiem konstrukcję, która umożliwia jazdę z prędkością przekraczającą 25 km/h i nie mają cech ciągnika rolniczego.

Organizowaniem zatem rajdów „wrack race” narusza się zakaz, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 13 ustawy o ochronie przyrody.

Wskazać również należy, iż zakaz ten, jeżeli został wprowadzony, obejmuje cały

obszar Parku Krajobrazowego. Podkreślić również należy, iż zakaz ten abstrahuje całkowicie od tego, kto jest właścicielem nieruchomości wchodzących w skład Parku Krajobrazowego. Jedynie w przypadku Parków Narodowych, czy też rezerwatów przyrody, ustawodawca wymaga, aby właścicielem nieruchomości położonych na obszarze tych form ochrony przyrody, był Skarb Państwa lub sam Park Narodowy. Jednak w odniesieniu do Parku Krajobrazowego prawodawca nie formułuje takiego wymogu, aby nieruchomości były przedmiotem własności podmiotów publicznych.

Zgodnie z zasadą *lege non distinguente* nie ma zatem znaczenia, czy zakaz obowiązuje dla nieruchomości publicznej, czy dla nieruchomości prywatnej. Prawodawca bowiem do tego rozróżnienia nie przywiązuje jakiejkolwiek wagi.

Ustawodawca nie przewidział jakichkolwiek odstępstw od tego zakazu, a zatem zakaz ma charakter bezwzględnie obowiązujący. Jego naruszenie jest penalizowane jako popełnienie wykroczenia.

BD 742
KAPRAWNY
Bartosz Rakoczy